

Bruxelles, 14 iulie 2020
REV1 – înlocuiește avizul din data de
8 februarie 2018

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL SERVICIILOR FINANCIARE POSTTRANZACȚIONARE

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia³.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă⁴.

În plus, după încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit va fi o țară terță în ceea ce privește punerea în aplicare și aplicarea dreptului UE în statele membre ale UE.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintesc implicațiile juridice pe care le va avea încheierea perioadei de tranziție asupra activităților lor.

---

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

³ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevante în contextul prezentului aviz.

⁴ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă.

Recomandări pentru părțile interesate:

Li se recomandă contrapărților la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate și la operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, precum și părților interesate care emit instrumente financiare constituite, în conformitate cu legea unui stat membru, ca depozitari centrali de titluri de valoare (*Central Securities Depositories - CSD*) din Regatul Unit să evalueze consecințele încheierii perioadei de tranziție prin prisma prezentului aviz și să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că respectă toate cerințele legale aplicabile.

Nota bene: prezentul aviz nu se referă la:

- normele UE privind conflictul de legi și jurisdicții („cooperarea judiciară în materie civilă și comercială”);
- dreptul societăților comerciale al UE;
- normele UE privind protecția datelor cu caracter personal.

În legătură cu aceste aspecte, sunt în curs de elaborare sau au fost publicate alte avize⁵.

Prezentul aviz ar trebui citit în coroborare cu Comunicarea Comisiei intitulată „Pregătirea pentru schimbări – Comunicare privind gradul de pregătire la sfârșitul perioadei de tranziție între Uniunea Europeană și Regatul Unit” din 9 iulie 2020⁶, în special secțiunea II.B.1.

După încheierea perioadei de tranziție, normele UE privind piețele financiare, în special Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (EMIR)⁷, Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (MIFIR)⁸, Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (SFTR)⁹, Regulamentul (UE) nr. 909/2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare (CSDR)¹⁰ și Directiva nr. 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_ro.

⁶ COM(2020) 324 final.

⁷ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

⁸ JO L 173, 12.6.2014, p. 84.

⁹ JO L 337, 23.12.2015, p. 1.

¹⁰ JO L 257, 28.8.2014, p. 1.

valoare (SFD)¹¹ nu i se vor mai aplica Regatului Unit. Acest lucru are, în special, următoarele consecințe:

1. INSTRUMENTE FINANCIARE DERIVATE

- După încheierea perioadei de tranziție, instrumentele financiare derivate tranzacționate pe o piață reglementată din Regatul Unit nu vor mai corespunde definiției instrumentelor financiare derivate tranzacționate la bursă (ETD-uri) în temeiul legislației UE. În conformitate cu articolul 2 alineatul (32) din MiFIR, ETD-urile sunt instrumente financiare derivate tranzacționate pe o piață reglementată din UE sau pe o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă¹². Astfel, în conformitate cu legislația UE¹³, după încheierea perioadei de tranziție ETD-urile tranzacționate pe o piață reglementată din Regatul Unit vor fi contracte derivate extrabursiere (OTC). În temeiul articolului 2a din EMIR, Comisia are competența de a declara echivalența unei piețe dintr-o țară terță. Evaluarea echivalenței Regatului Unit în acest domeniu este în curs de desfășurare, dar încă nu a fost finalizată. Prin urmare, este necesar ca toate părțile interesate să fie informate și pregătite pentru un scenariu în care instrumentele financiare derivate tranzacționate pe piețele reglementate din Regatul Unit sunt tratate ca instrumente financiare derivate extrabursiere.
- Un ETD care devine un instrument financiar derivat extrabursier va face, așadar, obiectul tuturor cerințelor prevăzute în EMIR care sunt aplicabile tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere. Cu excepția tranzacțiilor de acoperire a riscurilor încheiate de contrapărți nefinanciare, toate tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere sunt luate în considerare la calcularea pragului de compensare în conformitate cu dispozițiile EMIR și vor face obiectul obligației de compensare prevăzute în EMIR în cazul în care produsul vizat a fost supus obligației respective¹⁴, precum și al anumitor tehnici de atenuare a riscurilor (în special schimbul de marje).

Instrumentele financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare trebuie să fie compensate de o contraparte centrală (CPC) care este autorizată și stabilită într-un stat membru al UE sau de o contraparte centrală care își are sediul într-o țară terță și este recunoscută de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) în temeiul articolului 25 din EMIR pentru compensarea respectivei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere¹⁵. Comisia are

¹¹ JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

¹² Un ETD este „un instrument financiar derivat care este tranzacționat pe o piață reglementată sau pe o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă cu o piață reglementată [...] și care nu intră, astfel, în sfera definiției instrumentelor financiare derivate extrabursiere definite la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul EMIR”, a se vedea articolul 2 alineatul (1) punctul 32 din MIFIR.

¹³ Contractele derivate extrabursiere sunt cele care nu sunt tranzacționate pe o piață reglementată din UE sau care sunt tranzacționate pe o piață reglementată dintr-o țară terță care nu face obiectul unei decizii de echivalare. A se vedea articolul 2 alineatul (7) și articolul 2a din EMIR.

¹⁴ Următoarele produse fac în prezent obiectul unei obligații de compensare: swap-urile pe rata dobânzii în euro, yenii japonezi, dolarii americani, coroane norvegiene, zloți polonezi și coroane suedeze și instrumentele de tipul credit default swap bazate pe indici.

¹⁵ A se vedea articolul 4 alineatul (3) din EMIR.

competența de a declara echivalența cadrelor de reglementare și de supraveghere ale unei țări terțe. O astfel de decizie de echivalare este o condiție prealabilă pentru recunoașterea de către ESMA a unui CPC dintr-o țară terță. În absența echivalenței și a recunoașterii, după încheierea perioadei de tranziție o CPC stabilită în Regatul Unit nu poate fi utilizată pentru îndeplinirea obligației de compensare. Evaluarea echivalenței Regatului Unit în acest domeniu este în curs de desfășurare, dar încă nu a fost finalizată. Prin urmare, trebuie ca toate părțile interesate să fie informate și pregătite pentru un scenariu în care contrapărțile nu vor fi în măsură să își îndeplinească obligația de compensare în temeiul EMIR prin intermediul CPC-urilor stabilite în Regatul Unit.

- Obligația de compensare a tranzacțiilor printr-un CPC autorizat stabilit în UE sau printr-un CPC recunoscut stabilit într-o țară terță se aplică, de asemenea, contrapărților stabilite în țări terțe, în cazul în care contractul are un efect direct, substanțial și previzibil în UE sau în cazul în care o astfel de obligație este necesară sau adecvată pentru a preveni eludarea oricărei dispoziții a Regulamentului EMIR¹⁶.
- Pierderea autorizării acordate de UE CPC-urilor stabilite în Regatul Unit va afecta capacitatea acestora de a continua să desfășoare anumite activități (de exemplu, comprimarea) și să îndeplinească anumite obligații (de exemplu, gestionarea situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată) în ceea ce privește contractele încheiate înainte de încheierea perioadei de tranziție.
- Expunerilor rezultate din poziții pe instrumente financiare derivate deținute de instituții de credit și firme de investiții stabilite în UE în CPC-uri nerecunoscute stabilite în țări terțe¹⁷ li se va aplica o cerință de capital mai ridicată. Motivul este că numai CPC-urile autorizate stabilite în UE și CPC-urile recunoscute stabilite într-o țară terță sunt CPC-uri calificate¹⁸ (CPCC-uri) care se bucură de un tratament favorabil în temeiul CRR¹⁹.
- Contrapărțile din UE și contrapărțile din țări terțe cărora li se aplică obligația de compensare ar trebui, prin urmare, să își analizeze portofoliile de instrumente financiare derivate. Toate contrapărțile (inclusiv contrapărțile stabilite în țări terțe), indiferent dacă sunt instituții financiare sau întreprinderi nefinanciare situate peste pragul de compensare, ar trebui să se asigure că îndeplinesc cerințele de compensare.

---

¹⁶ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 4 din EMIR și Regulamentul delegat (UE) nr. 285/2014 al Comisiei din 13 februarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la efectul direct, substanțial și previzibil al contractelor în Uniune și la prevenirea eludării normelor și a obligațiilor, JO L 85, 21.3.2014, p. 1.

¹⁷ A se vedea articolele 300-311 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (CRR).

¹⁸ A se vedea articolul 497 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (CRR).

¹⁹ A se vedea articolul 4 alineatul (1) punctul 88 din CRR, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii de la articolul 497 din CRR și din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2241 al Comisiei din 6 decembrie 2017 (perioada de tranziție durează până la 15 iunie 2018 pentru CPC-urile din țări terțe).

În cazul contractelor derivate care sunt încheiate printr-un intermediar sau sunt compensate printr-un intermediar (de exemplu, un membru compensator, un client al unui membru compensator sau un client indirect), contrapărțile ar trebui să se asigure că contractul pe care l-au încheiat cu intermediarul în cauză respectă în mod corespunzător cerințele legale aplicabile. Acest lucru este valabil și în cazul relațiilor de compensare din cadrul grupurilor bancare.

2. REGISTRELE CENTRALE DE TRANZACȚII ȘI RAPORTAREA

- Tranzacțiile cu instrumente financiare derivate sau operațiunile de finanțare prin instrumente financiare care fac obiectul obligației de raportare în temeiul EMIR sau al SFTR trebuie raportate de CPC-uri sau de contrapărți către un registru central de tranzacții din UE sau către un registru central de tranzacții dintr-o țară terță recunoscut de ESMA²⁰. În temeiul articolului 77 din EMIR și al articolului 19 din SFTR, Comisia are competența de a declara echivalența cadrelor de reglementare și de supraveghere ale unei țări terțe. O astfel de decizie de echivalare este o condiție prealabilă pentru recunoașterea de către ESMA a unui registru central de tranzacții dintr-o țară terță. În absența echivalenței și a recunoașterii, după încheierea perioadei de tranziție registrele centrale de tranzacții stabilite în Regatul Unit nu pot fi utilizate pentru îndeplinirea obligației de compensare. Evaluarea echivalenței Regatului Unit în acest domeniu este în curs de desfășurare, dar încă nu a fost finalizată. Prin urmare, trebuie ca toate părțile interesate să fie informate și pregătite pentru un scenariu în care registrele centrale de tranzacții stabilite în Regatul Unit nu pot fi utilizate pentru îndeplinirea obligației de raportare în temeiul EMIR și al SFTR.
- Obligația de a raporta un contract derivat către un registru central de tranzacții înregistrat sau recunoscut în mod corespunzător li se adresează CPC-urilor și contrapărților. Contrapărțile responsabile cu raportarea, fie că sunt financiare sau nefinanciare, trebuie să se asigure că această cerință este îndeplinită. În cazul în care raportarea către un registru central de tranzacții este delegată unui terț, contrapărțile ar trebui să se asigure că contractul pe care l-au încheiat garantează conformitatea cu toate cerințele juridice aplicabile prevăzute în EMIR și/sau în SFTR.
- Cerința adresată contrapărților de a păstra o evidență a tuturor contractelor derivate care au fost încheiate și a tuturor modificărilor aduse acestora trebuie să fie îndeplinită în continuare de contrapărți timp de cel puțin cinci ani de la încetarea contractului²¹.

3. DEPOZITARIILE CENTRALE DE TITLURI DE VALOARE ȘI SISTEMELE DE DECONTARE A TITLURILOR DE VALOARE

- Depozitariile centrale de titluri de valoare (CSD) exploatează sisteme de decontare a titlurilor de valoare. Aceștia decontează (finalizează) tranzacțiile încheiate pe piață. De asemenea, CSD-urile asigură administrarea conturilor de titluri de valoare care înregistrează numărul de titluri de valoare au fost emise și identitatea emitentilor, precum și fiecare modificare a deținătorilor titlurilor de valoare respective.

---

²⁰ A se vedea articolul 9 din EMIR și articolul 4 din SFTR.

²¹ A se vedea articolul 9 alineatul (2) din EMIR.

- CSD-urile din țări terțe trebuie să solicite ESMA recunoașterea în cazul în care intenționează să furnizeze anumite servicii de tip CSD de bază (servicii de emiteră și de administrare centralizată legate de instrumentele financiare reglementate de legislația unui stat membru al UE) sau în cazul în care intenționează să își furnizeze serviciile în UE printr-o sucursală înființată într-un stat membru.
- În temeiul articolului 25 din CSDR, Comisia are competența de a declara echivalența cadrelor de reglementare și de supraveghere ale unei țări terțe. O astfel de decizie este o condiție prealabilă pentru recunoașterea de către ESMA a unui CSD dintr-o țară terță. În absența echivalenței și a recunoașterii, după încheierea perioadei de tranziție, CSD-urile stabilite în Regatul Unit nu mai pot continua să furnizeze servicii de emiteră și de administrare centralizată legate de instrumentele financiare reglementate de legislația unui stat membru al UE sau să își furnizeze serviciile în UE printr-o sucursală dintr-un stat membru al UE. CSD-urile din Regatul Unit nu pot beneficia de clauza de anterioritate în temeiul articolului 69 alineatul (4) din CSDR. Evaluarea echivalenței Regatului Unit în acest domeniu este în curs de desfășurare, dar încă nu a fost finalizată. Prin urmare, toate părțile interesate trebuie să fie informate și pregătite pentru un scenariu în care CSD-urile stabilite în Regatul Unit nu pot furniza servicii de emiteră și de administrare centralizată legate de instrumentele financiare reglementate de legislația unui stat membru al UE și nici nu își pot furniza serviciile în UE printr-o sucursală dintr-un stat membru al UE.
- Regatul Unit nu va mai putea să desemneze sisteme în temeiul Directivei privind caracterul definitiv al decontării²². După încheierea perioadei de tranziție, sistemele desemnate în prezent de Regatul Unit își vor pierde desemnarea în temeiul Directivei privind caracterul definitiv al decontării, împreună cu drepturile și beneficiile pe care le implică aceasta pentru sisteme și participanții lor. Acest lucru nu aduce atingere niciunei dispoziții specifice prevăzute în legislația națională a statelor membre²³.

Site-ul Comisiei privind serviciile posttranzacționare (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/financial-markets/post-trade-services_en) oferă informații generale privind serviciile posttranzacționare. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital

²² A se vedea articolul 2 litera (a) din Directiva nr. 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (SFD).

²³ A se vedea considerentul 7 din SFD.